

gøre den Papirdækning, vi faa, mindre svingende i Værdi, end den ellers vilde være. Dette er ogsaa af Værdi, naar vi i Stedet for som hidtil at forlange $1\frac{1}{2}$ Gang Seddelmassens Værdi dækket paa den Maade, fremtidig gaa over til kun at forlange den dækket $1\frac{1}{4}$ Gang. I det Øjeblik, vi forlange en forholdsvis mindre Dækning, er der saa meget mere Grund til at forlange en saa meget desto stabilere Dækning derfor.

Ændringsforslag Nr. 14 til § 9 er en rent formel Ændring; vi have fundet, at denne Paragraf egentlig slet ikke har hjemme der; den staar som en særlig Paragraf, men den bør trækkes over og stilles som et nyt Stykke til § 3. Det er altsaa en fuldstændig formel Ændring.

Saa komme vi til 3 Ændringsforslag under Nr. 12, de eneste, som kunne siges at have mere indgribende Betydning, det er Ændringsforslagene Nr. 21—23. Det, der ligger til Grund for disse Ændringsforslag, er følgende. Vi have ment, at her, hvor det drejer sig om en Bank, som staar i den Forbindelse med Staten, som her er Tale om, og som ikke kan siges at være en fuldt ud privat Institution, vilde det være rigtigst at forlange, at de Folk, som deri ere Aktionærer eller i hvert Fald have Stemmeret og ville møde paa Aktionærforsamlinger og afgive Stemme, skulle være danske Statsborgere. Altsaa, for saa vidt en Del af Papirerne komme til at gaa over paa udenlandske Hænder, vil det være umuligt for vedkommende Udlænding at møde her og gøre sin Ret gældende som stemmeberettiget Aktionær. Det er en Ændring, som jeg mener, at de Herrer ville finde selvfølgelig. Ved Ændringsforslag under Nr. 22 er der foreslaaet den Ændring, at medens man efter Forslaget fordrer, for at en Aktionær skal være stemmeberettiget paa Generalforsamlingen, at hans Aktier skulle være noterede paa vedkommendes Navn senest 1 Maaned inden Forsamlingens Afholdelse, foreslaas det af Udvalget at forlænge denne Tid, idet vi forlange, at Aktierne mindst skulle have været noterede i $\frac{1}{2}$ Aar, inden vedkommende Aktionær kan optræde som stemmeberettiget. Grunden er den nærliggende, at i det Øjeblik, vi tænke os staaende overfor en eller anden Kombination, hvor visse Grupper af Aktionærer kunde have Interesse af at faa samlet saa mange Stemmer som muligt til at fremkalde en vis bestemt Konstellation paa Aktionærforsamlingen, vilde dette kunne lade sig gøre, hvis man straks efter, at

man havde erhvervet en Aktie, kunde gaa hen og optræde som stemmeberettiget Aktionær. Derfor have vi forlangt, at de paa-gældende Aktieejere skulle have deres Aktier noterede paa deres Navn i mindst 6 Maaned, inden de se sig i Stand til at optræde som stemmeberettigede Aktionærer. Derved ville vi ogsaa i alt Fald i ikke ringe Grad have udelukket Muligheden for, at man ved at opkøbe Aktier eller i det hele taget ved at foretage alle den Slags Transaktioner kan fremkalde paa Generalforsamlinger bestemte Konstellationer, som kunne være i partipolitiske eller private Øjemed eller i alle mulige andre Øjemed end dem, der bør ligge til Grund for Aktionærernes Afstemning. Af ganske samme Art er Ændringsforslag Nr. 23, hvori det er bestemt, at ingen Aktionær kan optræde med mere end 50 Stemmer paa en saadan Aktionærforsamling. Efter det forelagte Forslag har man Stemmeretten i Forhold til det Aktieantal, man raader over; men der ligger her ved dette Ændringsforslag Nr. 23 noget tilsvarende til Grund som ved Ændringsforslag Nr. 22, idet vi sige: Den Mand, der har en eller anden særlig Interesse, som han kan ønske at faa plejet paa en Generalforsamling, han faar alt for let Spil, hvis han er i Besiddelse af fornøden Kapital til at blive ved at købe Aktier op og saaledes kan skaffe sig et ubegrænset Antal Stemmer. Det er der nu sat en Grænse for, idet ingen, ligegyldigt hvor mange Aktier han ejer, kan afgive mere end 50 Stemmer paa Aktionærforsamlingen. Som sagt, disse Ændringsforslag Nr. 21—23 ere de eneste, som have mere indgribende Betydning, og de ere, som i øvrigt alle de Ændringsforslag, jeg hidtil har omtalt, tiltraadte af den højtærede Justitsminister.

Vi komme saa til det sidste af de Ændringsforslag, som ere stillede af det samlede Udvalg, nemlig Nr. 25 til § 15. Dette Ændringsforslag falder i 3 Dele. Ærede Medlemmer ville se, at det gaar ud paa at ophæve 3 Bestemmelser, som findes i den nuværende Oktroj, og som vi have syntes ikke ere forenelige med Nutidens Fordringer, om jeg saa maa sige. Den første Bestemmelse, som skulde ophæves i Oktrojen, er § 46, den saakaldte Hæleriparagraf. Det er en Begunstigelse, Nationalbanken fik i 1818 samtidig med de andre Begunstigelser: at for saa vidt en Mand kommer med et Papir eller en eller anden Værdigenstand og vil laane Penge paa den, altsaa deponere den — skulle vi sige, hvis det er Værdipapirer —